

วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๑๒๘๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๑ หน้า ๗๐๕

.....

ทหารบก ทหารเรือ แต่จะไม่ต้องเสียเงินซึ่งมีคืบให้ใช้ฤๅเงิน
ค่าแรงแทนเกณฑ์ทหาร ฤๅเงินช่วยในการทหาร

ข้อ ๗ ข้อความทั้งปวงในหนังสือสัญญาใหญ่น้อย ทั้งหลายที่มีอยู่
แต่ก่อนในระหว่างกรุงอังฤษกับกรุงสยาม ซึ่งไม่ได้แก้ไขไว้
ในหนังสือสัญญานี้ ต้องคงอยู่เต็มตามเดิม

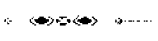
ข้อ ๘ หนังสือสัญญานี้จะคงมีผลภายในกำหนดสี่เดือนนับตั้งแต่
วันที่ลงชื่อ

หนังสือสัญญานี้ ผู้มีอำนาจเต็มทั้งสองฝ่ายได้ตั้งชื่อ และประทับตรา
ไว้เป็นสำคัญ ได้เขียนอย่างละสองฉบับที่กรุงเทพมหานคร

ณวันที่ ๑๐ มีนาคม รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๗ คฤศตศักราช ๑๙๐๙
ประทับตรา (เซ็น) เทวะวงษ์วโรประการ
ประทับตรา (เซ็น) ราลพี แปงยิต

สัญญาว่าด้วยเขตแดน

คัดท้ายหนังสือสัญญา ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๗
คฤศตศักราช ๑๙๐๙

ข้อ ๑ เขตแดนในระหว่าง พระราชอาณาจักรของสมเด็จพระเจ้า
แผ่นดินสยามฝ่ายหนึ่ง กับดินแดนที่ได้โอนไปเป็นของสมเด็จพระเจ้า

พระเจ้าแผ่นดิน อังกฤษ อีก ฝ่าย หนึ่ง ตาม ซึ่ง ได้ ตก ลง กัน ใน หนึ่ง สือ
สัญญา ครัง นี้ นั้น คือ

ตั้ง แต่ ริม ทะเล ที่ ฝั่ง เหนือ ของ ปาก น้ำ ปกติ แล้ว แต่ ต่อ ไป ทาง
ทิศ เหนือ จน ถึง สัน เขา ทั้ง หมาย ที่ บัน น้ำ ตก ใน ระหว่าง ดำน้ำ ปกติ ฝ่าย หนึ่ง
กับ ดำน้ำ บัญย อีก ฝ่าย หนึ่ง แล้ว แต่ ต่อ ไป ตาม สัน เขา ที่ กล่าว แล้ว
จน ถึง สัน เขา ใหญ่ ที่ แบ่ง บัน น้ำ ตก ใน ระหว่าง ลำน้ำ ทั้ง หมาย ที่ ไหล ลง ใน อ่าว
สยาม ฝ่าย หนึ่ง กับ ดำน้ำ ที่ หมาย ที่ ไหล ลง ใน มหาสมุทร อินเดีย
อีก ฝ่าย หนึ่ง แล้ว แต่ ต่อ ไป ตาม สัน เขา ใหญ่ นี้ เพื่อให้ ผ่าน ปลาย น้ำ
ลำน้ำ บัดดาณี ลำน้ำ เตลุมบิน และ ลำน้ำ เปหระ จน ถึง ที่ แห่ง หนึ่ง ซึ่ง เป็น
ปลาย น้ำ ดำน้ำ ประเท แล้ว แต่ ละ จาก สัน เขา ใหญ่ บัน น้ำ นั้น ไป
ตาม สัน เขา ที่ บัน น้ำ ระหว่าง ดำน้ำ ประเท กับ ดำน้ำ เตลุมบิน จน ถึง เขา
เยดี ฤา ปลาย น้ำ ดำน้ำ โกลก แต่ นี้ ต่อ ไป ตาม แนว กวาง ดำน้ำ โกลก
จน ถึง ทะเล ที่ ตำบล ปาก น้ำ ตะไบ

ตั้ง พรหมแดน ที่ ว่า นี้ เป็น อัน กระทำ ให้ ดินแดน ทั้ง สัน ที่ ดุ่ม น้ำ ตก ใน
ลำน้ำ บัดดาณี ลำน้ำ เตลุมบิน ลำน้ำ คันยง มาศ แต่ ฝั่ง ซ้าย ฤา ปาก
ควน ตก ของ ลำน้ำ โกลก นั้น เป็น ของ ฝ่าย สยาม แต่ ดินแดน ทั้ง สัน
ที่ ดุ่ม น้ำ ตก ใน ลำน้ำ เปหระ แต่ ฝั่ง ซ้าย ฤา ปาก ควน ออก ของ ลำน้ำ โกลก
นั้น เป็น ของ ฝ่าย อังกฤษ

วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๑๒๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๒๖ หน้า ๗๐๗

คนใน บังคับประเทศ ทั้ง สอง ฝ่าย จะ เด็ด เรือ โยน น้ำ น้ำ ดำ น้ำ โกลด แด
ดำ น้ำ ทั้ง หดย ที่ โหด ตก ดำ น้ำ โกลด นั้น ก็ได้ ไม่ ห้าม ทุก แห่ง

เกาะ ที่ เรียกว่า ลัง กาวี แด บรรดา เกาะ เด็ก ๆ ที่ อยู่ ได้ เส้น กลาง
หว่าง เกาะ เทรุเคา กับ เกาะ ลัง กาวี แด เกาะ ทั้ง หดย ที่ อยู่ ได้ เกาะ ลัง กาวี
นั้น ให้ เป็น ของ กรุง อังกฤษ เกาะ เทรุเคา แด เกาะ เด็ก ๆ ที่ อยู่ เห็น เส้น กลาง
หว่าง เกาะ นั้น คง เป็น ของ กรุง สยาม

ส่วน เกาะ ต่าง ๆ ที่ อยู่ โกลด กับ ผัง ควัน ตก นั้น บรรดา ที่ อยู่ เห็น
เส้น บรรทัด ตรง ทิศ ควัน ออก แด ควัน ตก จาก ที่ ผัง เห็น ของ ดำ น้ำ บด ศ
จุด ทเด นั้น คง เป็น ของ กรุง สยาม แด บรรดา ที่ อยู่ ได้ เส้น บรรทัด นั้น
ให้ เป็น ของ กรุง อังกฤษ

บรรดา เกาะ ที่ อยู่ โกลด กับ แขวง เมือง กตั้น คัน แด เมือง ตรง กานู แด ได้
เส้น บรรทัด ตรง ทิศ ควัน ออก แด ควัน ตก ที่ ดำ น้ำ โกลด จุด ทเด เรียกว่า
ปาก น้ำ ตะไบ นั้น จะได้ โอน ให้ เป็น ของ กรุง อังกฤษ แด บรรดา เกาะ ที่
อยู่ เห็น บรรทัด นั้น คง เป็น ของ กรุง สยาม

ได้ เขียน เส้น พรหมแดน ประเมิน ไว้ อย่าง หนึ่ง ใน แผนที่ ตาม ความ ที่ ก่อว่า
ใน ข้อ นี้ คิด เนื่อง ไว้ ใน สัญญา นี้ ด้วย

ข้อ ๒ เขตแดน ตาม ที่ ก่อว่า มา ข้าง บน นั้น ทั้ง รัฐบาล ของ ส้ม เต็ด
พระเจ้าแผ่นดิน สยาม แด รัฐบาล ของ ส้ม เต็ด พระเจ้าแผ่นดิน อังกฤษ
พร้อม กัน จะ ถือ ว่า เป็น การ ตก ตง กัน ชั้น ที่ สุก สิ้น แล้ว แด ต่าง พร้อม

เล่ม ๒๖ หน้า ๗๐๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๑๒๘

กันสัญญาต่อกันไว้ว่า เมื่อเขตรแดนที่กำหนดนั้น จะพึงกระทำให้เกิด

ความเปลี่ยนแปลง อย่างหนึ่ง อย่างใด แก่ดินพรมแดนที่มีอยู่ในเวลานี้ของ

เมืองใด ๆ ก็ดี ถ้าเมืองเหล่านั้นจะร้องขอค่าทดแทนเพราะเหตุที่

ต้องถูกเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น รัฐบาลทั้งต้องฝ่ายต่าง จะไม่ยอมรับไว้

พิจารณาฤฯ ช่วยอุดหนุน เป็นอันขาด

ข้อ ๓ กรรมการปักปันเขตรแดนที่กล่าวไว้ในข้อ ๓ ของหนังสือ

สัญญาลงวันที่ จะต้องทำการปักปันหมายเขตรแดนไว้ในพื้นที่

ตามเขตรแดนที่ได้ว่ามาแล้วข้างบนนี้

ถ้าในเวลาที่กำลังไปทำการปักปันเขตรแดนกันอยู่นั้น เมื่อ

ปรากฏเห็นเป็นการสมควรที่จะเปลี่ยนแปลงเส้นพรมแดนใหม่ แทน

เส้นพรมแดนที่ได้ตกลงยินยอมกันไว้ในนี้แล้ว การที่จะแก้ไข

เปลี่ยนแปลงกันนั้น ถึงโดยว่าจะเกิดเหตุการณ้อย่างไร ๆ ก็ดี

จะต้องทำให้ตั้งดำเป็นที่เสื่อมเสียประโยชน์ฝ่ายรัฐบาลสยามได้โดย

สัญญาในที่ที่กรุงเทพ ฯ เป็นต้องฉบับความเดียวกัน แต่

ณวันที่ ๑๐ มีนาคม รัตนโกสินทรศก ๑๒๗ ศกฤตศักราช ๑๙๐๙

ประทับตรา (เซ็น) เทวะ วงษ์วโร ประการ

ประทับตรา (เซ็น) ราชพี แปะยิต